

דרך הדייק

מחזורו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

ראש השנה | גיליון 44 | א' תשרי תשפ"ד

בראש השנה באים לקב"ה ממעמקים עם כל הרע שעשינו שימחל ויסלח לנו

המגיד מדובנא מביא על הפס' (תהלים קמד, א) "שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'" משל ונמשל שיש בו חיזוק גדול ביותר. היה אדם עני מרוד שלא היה בביתו שום דבר לאכול, הלך אותו אדם לעשיר וביקש ממנו משה לאכול ושיתן לו פרנסה. העשיר שהיה אדם רחמן, מהר הכניס אותו לביתו ואמר לו שיאכל ויישן בביתו עד שימצא לו בית ועבודה, אותו אדם שמח שמחה גדול וישב בביתו תקופה ארוכה.

יום אחד נכנס בו יצר הרע גדול ואותו עני קם באמצע הלילה וגנב את כל הכסף, את הבגדים, כל מה שיש לבעל הבית וברח. בעל הבית קם בבוקר ורואה שלקחו לו את הכסף ואת הבגדים את הכל. אותו אדם לקח את הכסף ואין גזל שנשאר בו טוב, מכל שקר בסוף נופלים, מכל גניבה בסוף מפסידים. אומר רבי אליעזר פאפו ב"פלא יועץ" שאם יש לאדם כסף, שלא יעשה שותפות עם אדם גזלן, כי הכסף של הגזלן בסוף הוא יאבד אותו ואם הכסף של האדם נמצא ליד הכסף של הגזלן, בסוף גם הוא יאבד את כספו כי אוי לרשע ואוי לשכנו, כך איבד אותו גזלן את כל כספו ושוב חזר לחזור על הדלתות ולבקש צדקה.

יום אחד אותו עשיר הלך ברחוב והעני שהגיע לפרוטה ולא היה לו מה לאכול ראה אותו, נכנס לאיזה בור והתחיל לצעוק לעשיר בבקשה תרחם עלי גנבתי לך כסף, גם הבגדים שאני לובש גנבתי ממך, ברחתי והתנהגתי לא יפה, הייתי האדם השפל ביותר. אבל בבקשה עכשיו תרחם עלי ותסלח לי עם כל מה שעשיתי לך, תזרוק לי פרוטה לבור כי אני מתבייש ולא יכול להסתכל עליך.

אומר המגיד מדובנא אותו דבר אנחנו בחודש אלול ובראש השנה, עומדים לקב"ה ואומרים לקב"ה, ריבונו של עולם כמה טוב עשית לנו השנה, בבוקר קמים פותחים את העינים זה אור שהקב"ה נתן לנו אותו, שומעים באוזניים זו שמיעה שהקב"ה נתן לנו אותה, אוכלים בפה זה טעם שהקב"ה נתן לנו אותה. כל רגע שהאדם יוצא לבית הכסא יחשוב, אם רגע אחד הקב"ה היה סוגר את האיברים של האדם איך יכול לעמוד עם כאבים כאלו, כל רגע זה נס מהקב"ה. ומה עשינו לקב"ה, גנבנו אותו ושיקרנו אותו, אדם שאוכל בלי ברכה זה כמו שלוקח גזל, עשינו כל הדברים הקשים נגד הקב"ה.

כך אומר המגיד מדובנא, אנחנו עומדים בבור ממעמקים וצועקים לקב"ה "שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'" אנחנו מתחבאים ולא יכולים לראות

אותך כמו הגנב שגנב לבעל הבית עשיר ולא יכול להסתכל עליו ולבקש ממנו עוד פעם צדקה, כך אנחנו ממעמקים מתחבאים וקוראים לקב"ה שיושיע אותנו.

אנחנו עומדים ערב ראש השנה ואיזה זכויות יש לנו, כמה הקב"ה נתן לנו ומה החזרנו לו. ביום יש עשרים וארבע שעות, כמה מתוכן נתנו לקב"ה וכמה לקחנו לעצמנו, כמה השתמשנו לצרכים אישיים שלנו וכמה נתנו לצדקה. איך אפשר לבוא לקב"ה?

אז אומר המגיד מדובנא ממעמקים כמו הגנב שמתחבא בבור ואומר לבעל הבית העשיר, גנבתי אותך ובכל אופן תעזור לי, כך אנו עומדים לפני הקב"ה עם כל מה שעשינו, שימחל ויסלח לנו.

ספר דברים
המפתח שלך לישועה!

לפרטים <<<

מחזור האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

אדם לא צריך לפחד מדברים שעברו, כי הם עברו, הם לא נמצאים. אולי זה יכול לעשות לאדם נורה אדומה להיזהר, אבל לפחד לא. מדברים עתידיים אדם צריך להיות עם אמונה בהקב"ה - ממה אתה פוחד? הדבר העתידי זה בידי הקב"ה, מה שתעשה או לא תעשה אתה לא יודע מה יקרה, רק תתפלל להקב"ה שיהיה טוב.

כל העומק של הפחדים והחרדות שנמצא בתוך האדם מקורם בטעות: או טעות מאחורה (זה שייך לאחורה ולא לקדימה) או חוסר אמונה לקדימה, שתאמין בהקב"ה והכל יהיה טוב.

כמה שיותר נדבק בהקב"ה באמונה וביטחון ונדע להסתכל על הדברים בחוכמה: מה זו מחשבה שבאה ממאכלות אסורות, מה זו מחשבה שבאה מראיה אסורה, מה זו מחשבה שבאה מדברים לא בריאים שהם גורמים לאדם את המחשבות הלא טובות. ומה זו מחשבה שהרגע אדם ישב וחשב, דבר חדש, בקדושה ובטהרה, בצורה נכונה שאין בה שום פחד ואין בה שום חרדה ויש בה רק טוב.

כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט

פקודה שאף אחד לא פותח את הדלת.

מיד לקח האבא את בנו הקטן ואמר לו שעכשיו רק הוא יכול להציל אותו, שישתובב מסביב לארמון ויחפש חור קטן ואם הוא יוכל להיכנס בפנים שילך לדלת ויפתח לאבא את הדלת מבפנים. הסתובבו האבא והבן מצאו חור, הילד נכנס דרך החור ופתח את הדלת והאבא נכנס למלך.

אותו דבר אנחנו בראש השנה ויום כיפור, הגענו לשער אבל הדלת סגורה ואיחרנו את המועד. כל השנה יש לנו זמן לעשות תשובה, כל השנה צריך ללכת בדרך טובה, אבל הדלת סגורה ואין איך להיכנס למלך. לוקחים את הילדים ואומרים להם שיכנסו דרך החור ויפתחו את הדלת מבפנים שניכנס ונבקש מחילה מהמלך.

אומרים לקב"ה עשה למען תינוקות של בית רבן שלא תטאו שהילדים הקטנים הם יפתחו לנו את השער שנוכל להיכנס בפנים לבקש מחילה מהקב"ה וכך הקב"ה ישמע את תפילתנו ובקשתנו

צריך לדעת שבטבע של חודש אלול ובאוויר של הימים האלה, יש טבע של תשובה וכפרה, אויר של דבקות וקירבה לקב"ה, זה מה שטמון בטבע ובאוויר של חודש אלול. אדם שבימים אלו למרות הכל לא חוזר בתשובה, מידת הדין עליו קשה וחמורה ביותר.

הזמן הזה הוא זמן של הרהורי תשובה, האדם צריך להרהר במעשיו ולחשוב מה עשה, איך ולמה עשה כך. אדם שחי "כסוס שוטף במלחמה" (ירמיה ח, ו) ולא חושב ועושה הרהורי תשובה, חושב שכל העולם שלו וכל מה שהוא רוצה הוא יעשה, הוא יאבד את כל עולמו וכל מה שיש לו.

אדם צריך לדעת שבמוקדם או במאוחר הוא ישלם על הכל, אין בעולם הזה דברים בלי תשלום. מי שחושב שיכול לעשות בעולם הזה דברים בלי תשלום הוא טועה טעות חמורה. "כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט" (קהלת יב, יד) בעולם הזה על כל מה שהאדם עושה הוא יבוא במשפט, אין דבר בלי תשלום.

בראש השנה הקב"ה יושב וזן כל אחד על המעשים שלו, יכול להיות אדם שהתחמק ארבעים שנה מעונש ופתאום עכשיו יקבל את העונש, אין דבר שנעלם מעיני השם. מתי שנפלות על האדם גזרות קשות, אלו גזרות של שנים ששיחק והתחמק פתאום זה בא לאדם. לכן האדם צריך להיזהר בימים האלה שהם ימים של משפט ואין אדם שיכול להגיד כך או להגיד כך, כי על הכל יביא השם במשפט ולא נעלם מנגד עיניו כלום.

עשה למען תינוקות של בית רבן שלא תטאו.

אם נסתכל בסליחות ובתפילות של הימים הנוראים בראש השנה ויום כיפור, נראה שמזכירים הרבה עשה למען יונקי נשדים. עשה למען גמולי חלב. עשה למען תינוקות של בית רבן שלא תטאו בכל התפילה שלנו אנו מזכירים ומבקשים שהקב"ה יעזור לנו בזכות הילדים הקטנים.

יש משל גדול שמובא על הדבר הזה, היה אבא שהמלך שפט אותו משפט קשה ביותר והמלך נתן לו יומיים לבקש חנינה מהמלך. אותו אדם היה גר בעיר רחוקה מהארמון של המלך, לקח את הבן שלו על הכתפיים והלך לכיוון ארמון המלך. עבר רחובות, שדות יערות דרך ארוכה ביותר של מספר ימים להגיע לארמון של המלך.

כשהתקרב לבית פתאום מודיעים לו שהמלך סגר את הדלת, המלך הלך לישון ולא רואה אף אחד ובשעת חצות נגמר הזמן שקיבל מהמלך לבקש חנינה. האדם עומד בשער דופק וצועקים שיפתחו לו וירחמו על החיים שלו, שהוא יכול למות בגלל זה. אבל אף אחד לא שומע, השומרים קיבלו

ספר דברים בשבת ישועה שפוגעת בול!

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים B G

שאלה:

כבוד הרב אנחנו משתדלים לקיים דין של מאה ברכות ואם עכשיו ילד קטן שהוא מברך ואני עונה אמן, האם זה נחשב לי כברכה?

תשובה:

ילד קטן תלוי, אם הילד כבר גדול אז יש לזה מעלה גדולה ביותר.

יודע מה שכתוב בשו"ע שמאה ברכות בשבת ניתן להשיג את זה ע"י ברכות של מישהו אחר שאתה עונה אמן, יש לך מאה ברכות. אז אם הילד קטן, כבר הוא בדין של גדול, אז אפשר לומר אמן ולחזק את זה כברכה וזה דבר גדול ברכה של ילד קטן, אבל תמיד טוב לאדם להשלים את המאה ברכות בשלימות.

ועד שהיו משועבדים, שלב אחרי שלב. כך גם הגאולה ממצרים, מתי שהיו עשרת המכות המצרים הפסיקו לשעבד את בני ישראל, אבל הם עוד היו במצרים. לאט לאט בהדרגה עד שבני ישראל יצאו ממצרים. כמו שהשמש זורחת לא בבת אחת אלא בהדרגה, גם ששוקעת זה לא בבת אחת, כך כל דבר בחיים מתי שיש עליה או ירידה בבת אחת, זה לא אמיתי.

לכן האדם לא יכול ברגע אחד להיכנס לראש השנה ולהגיד שאנחנו צדיקים ונתחזק, זו לא דרך טובה. הדרך הטובה היא בכל יום בחודש אלול להתחזק ולהתקרב לקב"ה ולא להגיע לראש השנה ויום כיפור ואז לבכות לקב"ה. כמו להבדיל אדם שמקבל מכתב שיש לו משפט, מיד הוא הולך ולוקח עו"ד ומתחיל לארגן ולסדר את עצמו, לא מגיע ביום של המשפט לשופט ואומר לו תסלח לי ומחפש תשובות מה לומר ואיך לומר. לכן האדם צריך כל יום בחודש אלול להכניע את עצמו לראש השנה ולא ביום ראש השנה להתחיל לראות מה לעשות

כדי להגיע מוכן לראש השנה האדם צריך לעבוד בחודש אלול שלב אחרי שלב

צריך לדעת יסוד גדול, אנשים חושבים שחודש אלול זה סוף השנה אבל לא, כתוב בספרים הקדושים שחודש אלול זו ההתחלה של השנה. איך שהאדם מתנהג ומתנהל בחודש אלול, ככה תהיה לו כל השנה כולה. אם אדם נכנס לראש השנה בקדושה וטהרה, ברוממות הנפש וביראת שמיים חזקה, אם ראש השנה שלו טוב אז כל השנה תהיה טובה מאוד. אבל אם לראש השנה האדם לא נכנס בקדושה אלא נכנס טרוד בדעתו לא ביישוב הדעת, אז כל השנה הבאה האדם יהיה טרוד בלי ישוב הדעת, לא כמו שצ"ר. לכן האדם צריך בחודש אלול מהרגע הראשון שמתחילים את החודש, להכין את עצמו ולא להגיע לראש השנה ברגע האחרון ואז להתחיל לחשוב מה אני עושה ואיך אני עושה.

האדם לא יכול ביום אחד להיות צדיק, התורה הקדושה אומרת (ויקרא כא, ט) "ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביו היא מחללת באיש תשרף" נשאלת השאלה למה קושרים אותה לאבא שלה, הרי אותה בת כהן היא אשה נשואה וכבר לא תחת אבא שלה הכהן. אלא אומרים רבותינו הקדושים שאם אותה אשה סרחה תחת בעלה זה לא מהיום, היא התחילה לסרוח עוד כשהייתה ילדה קטנה בבית של אביה, כבר שם התחיל הקלקול שלה. כמו שהאדם לא נהיה ביום אחד צדיק, כך האדם גם לא נהיה ביום אחד רשע. אם רואים אדם רשע, סימן שהרשעות שלו התחילה כבר לפני הרבה זמן ואדם צדיק הצדקות שלו התחילה בעבודה של יום אחרי יום.

האדם צריך לעמול ולטרוח בכדי להגיע למדרגה גבוהה וכך גם ברע, אדם שנהיה רע זה סימן שהרע נמצא אצלו הרבה זמן וזה הולך וטופח עד שמיגיע לרוע הזה אצל האדם. אין צדיק ביום אחד ואין רשע ביום אחד, הקב"ה נתן שכל דבר יהיה בהדרגה. אדם ששונא את חבירו או אוהב את חבירו זה התחיל בהדרגה, דברים שבאים פתאום הם לא אמיתיים. הדברים צריכים לאט לאט להתבשל עד שהם מתקיימים. אדם שלוקח עוף ורוצה לבשל אותו, לא יכול לבשל את העוף ברגע אחד אלא הוא צריך להכניס אותו לסיר לאט לאט עד שיהיה מוכן. אם האדם יזרוק את זה לאט קשה בבת אחת, זה יישרף ולא יתבשל.

כל דבר בעולם צריך להיות בהדרגה, דבר שלא בהדרגה הוא לא אמיתי. מתי שהדבר בהדרגה, הוא נכון ואמיתי. כך מוצאים אצל יוסף הצדיק מתי שהתגלה לאחים שלו, אמר להם "וישימני לאב לפרעה ולגדון לכל ביתו ומלשל בכל ארץ מצרים" (בראשית מה, ח) וכך שולח אותם לומר לאביו. יוסף ידע שאם יאמר להם שבבת אחת נהיה איש גדול, יעקב יפחד מזה ולכן אומר להם שהעליה שלו נהייתה בהדרגה, קודם אב לפרעה אח"כ אגדון לכל ביתו ובסוף מלשל בכל ארץ מצרים.

אדם שבא ומספר שביום אחד הוא נהיה עשיר גדול, צריך לדעת שזה שקר, הוא גונב את דעת הבריות וזה לא אמיתי. אדם שנהיה עשיר אמיתי זה דבר שקורה בהדרגה, מי שביום אחד נהיה עשיר זה דבר שיפול ולא ישאר מזה כלום ויהיה חורבן גדול. אדם שבהדרגה עולה זה מהקב"ה, אדם שביום אחד עלה או ביום אחד נפל זה לא דבר אמיתי, הטוב והרע באים בהדרגה אין דבר שבא בפעם אחת.

מתי שבני ישראל היו משועבדים במצרים, זה לא דבר שהתחיל בפעם אחת, התחיל קצת מתי שיעקב נפטר, אחרי כן מתי שאחרון השבטים נפטר

**מחפשים ישועות בחיים?
בואו זכו את הרבים!**

להזמנת הקונטרסים על פרשיות השבוע:
*8260 | 052-5106510

ספר דברים
הדרך הבטוחה לישועה

אשר יצא ישראל ממצרים...
הקדמה לפרשת ואלה שמות

סגולה להיפקד בזרע של קיימא

כל התורה זה קודש קודשים, אבל מה, למשל ב"וה' פקד את שרה כאשר אמר" (בראשית כא, א), אפילו רבינו יואל אומר שאשה שלא נפקדה זו סגולה שבעלה יעלה לתורה בראש השנה "וה' פקד את שרה כאשר אמר" וזו זכות להיפקד באותה שנה, יש דברים שיש להם כוח.

השמחה שיש לאדם שנפטר שיש מי שימשיך את דרכו ויעלה את נשמתו "שְׂנֵי חַיֵּי שְׁרָה" (בראשית כג, א), שרה אמנו כל עוד היתה חיה, שרה אמנו היה לה צער גדול. למה, היא ראתה ביצחק שהוא לא ממזל ללדת ילדים. רבותינו הקדושים אומרים, יצחק היה מסיטרא דנוקבא, יצחק היה לא ילד שיכול ללדת ילדים. ושרה אמנו היה לה צער גדול, אחרי הרבה שנים שחייתה כשהשם יפקוד אותה בבנים, בגיל מבוגר היא ילדה את יצחק, אבל בכל אופן היא לא ראתה עתיד והמשך ליצחק אבינו, היא ראתה שהוא מסיטרא דנוקבא ובעקידת יצחק יצא הסיטרא דנוקבא, נכנס סייטרא דדוכרא ואז היה אפשר שיצחק אבינו ילד ילדים.

אז זה היה שמחה גדולה של שרה אמנו, שמפה הבן שלה יש לו המשך, ואם יש לבן שלה המשך אז יש גם לה המשך, כי הבן שלה ילמד תורה לעילוי נשמתה, יחזק אנשים לעילוי נשמתה, יעשה מצוות לעילוי נשמתה, זה נותן לה המשך "שְׂנֵי חַיֵּי שְׁרָה". מה זה "שְׂנֵי חַיֵּי שְׁרָה", גם החיים שהיא חיה בעולם הזה יש להם חיות וגם השנים שהיא מתה מהעולם והיא עכשיו מוסרת את נשמתה, אבל הבן שלה יקיים מצוות, יתן לה עוד חיות ויתן לה עוד כוח גם בשמיים להיות בדרגה של עליה, להיות בדרגה שעולה מדרגה לדרגה בקדושה וברוחניות.

לכן צריך לדעת יסוד גדול מתי שאדם עושה מצוה הוא בורא מלאך שמלווה אותו ואם הוא עושה מצוה לעילוי נשמת אביו, לעילוי נשמת אימו, לעילוי נשמת מישהו שנפטר, הוא נותן כוח לאותו אדם שנפטר שיהיה לו הגנה ולהרים אותו גם בשמיים.

מסופר (ב"ב י.) על רבן יוחנן בן זכאי שערב ראש השנה אחד הוא ישב בבית שלו, יש מקום שכתוב את זה על רבי שמעון בר יוחאי (ויק"ר לד, יב) ויש מקום שכתוב אותו סיפור על רבן יוחנן בן זכאי.

שנה אחת בראש השנה חלם רבי שמעון בר יוחאי או רבן יוחנן בן זכאי, שלבני אחותו שהיו עשירים גדולים, מס הכנסה, המיסים באים אליהם, המלך בא אליהם ולוקח להם סכום גדול של כסף. מה עשה רבי שמעון או רבן יוחנן בן זכאי, זה מובא פעם בשם רבן יוחנן פעם בשם רבי שמעון, הלך לאחיינים שלו, ולא אמרו להם שהם חלמו בראש השנה שהמלך בא ולקח להם סכום גדול. התחילו ללחוץ אותם תתנו צדקה, תתנו צדקה, נתנו. תתנו צדקה, תתנו צדקה, נתנו. תתנו צדקה, תתנו צדקה, נתנו. תתנו צדקה, תתנו צדקה, נתנו. תתנו צדקה, תתנו צדקה, נתנו. עוד, עוד, עוד, עוד ללחוץ אותם עד איזה סכום שהם לא הסכימו, נתנו שבעים אחוז.

אחרי זמן באו המלכות ותפסו אותם. אחותו של רבן יוחנן או רבי שמעון, אמא שלהם, באה אליו ואמרה לו, הבנים שלי בבעיות גדולות, תתפלל, תעשה דבר שיישועו. אמר לה, אני הולך אליהם לבית האסורים.

הלך רבי שמעון או רבן יוחנן לבית הסוהר ואמר לבנים של אחותו, אם אתם רוצים לצאת, תתנו שוחד שבע עשרה מטבעות של זהב לשר, הוא ישחרר אתכם. אמרו לו, אנחנו מוכנים לתת מאות מטבעות, מה זה שבע עשרה מאשימים אתנו באשמה חמורה, שבע עשרה זה קצת מאד, מה זה יעזור. אמר להם רבן יוחנן בראש השנה חלמתי על המאה אחוז שלוקחים לכם, על פי החשבון שלי, מראש השנה שבע מאות מטבעות הייתם צריכים לשלם לממשלה. אני באתי אליכם באמתלות לצדקה לעניים, לצדקה ליתום מים, לצדקה לפה, בשבע מאות חסר שבע עשרה מטבעות, השבע עשרה מטבעות האלה שלא השלמתם אותם הלכו לדברים אחרים. מה שנתתם לצדקה הורדתם, מה שלא נתתם, שילמתם.

מתי שאדם מְקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, הקב"ה מעביר מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ. מה שאתה עושה בשביל התורה זה מוריד ממך מדברים אחרים שלא צריכים להיות לך. מה שאתה לא עושה בשביל התורה הקדושה, היגיעה והעמל והטרח שאתה לא טורח לתורה הקדושה, הקב"ה מביא לך את זה בדרכים אחרות, בקשיים אחרים, בעניינים אחרים, שאתה צריך לעבוד ולעמול ולטרוח ולהשיג את דברים.

לכן האדם מתי שעושה מעשים טובים, הקב"ה מציל ממנו מדברים אחרים את הדברים הקשים. אדם צריך להשתדל בכל כוחו, גם מתי שיש לאדם משרים בחיים, אדם צריך לדעת איך לעמוד במשרים.

@@@

וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה וְצַדִּיקָה מְעִבְרִין אֶת רַע הַגְּזָרָה, תסתכלו הפיוט של רבי אמנון ממגנצא וְנִתְּנָה תִקְוָה, רבי אמנון היה קודש קודשים. היה צדיק גדול קראו לו רבי אמנון והמלך קרא לו וביקש ממנו דברים לא טובים לכפור בהשם.

הוא אמר למלך, תן לי שלושה ימים לחשוב. הוא אמר, אני אחשוב איך אני אתחמק מהמלך. הוא אמר, הידיים שלו רצו, יחתכו, הוא מת במיתה המ' שונה ביותר ולפני שמת הוא כתב את הפיוט של ראש השנה ויום הכיפורים וְנִתְּנָה תִקְוָה קְדִישֵׁת הַיּוֹם שאנחנו אומרים בקול, אין לנו כוח בראש השנה וביום הכיפורים לקרוא את הפיוט הזה בקול, אנחנו פוחדים. אנחנו עם עצמנו קוראים אותו בפחד ואימה בשקט. וְנִתְּנָה תִקְוָה קְדִישֵׁת הַיּוֹם, הפיוט של רבי אמנון, זה פחד, זה פחד, זה פחד, זה פחד, אנחנו פוחדים. הסיפור של רבי אמנון זה פחד, זה פחד ואימה, זה פחד איך היהודים היו צדיקים, נתנו את החיים שלהם על האמונה, על התמימות, היו מוכנים לתת הכל על כלום, על כלום.

היום אנחנו מדברים על "צרות של עשירים", על זה נוח, על זה לא נוח, על מה טוב, מה לא טוב - על זה שהוא אמר למלך, תתן לי שלושה ימים לחשוב, הוא התפלל להשם שיחתכו לו את הרגליים, את הידיים, את הלשון, את הפה, את כל הגוף שלו וככה הוא מסר את נפשו על קידוש השם, זה הפיוט של ראש השנה וְנִתְּנָה תִקְוָה. זה רבי אמנון, על זה אנחנו יהודים, על הדברים האלה, על המסורת הזאת זה ראש השנה ויום כיפור.

@@@

כִּיָּא הוּא דְבֵי שְׂמַעוֹן
לְעוֹמַד עֵלְיוֹ בְּשֵׁמַת הַחַיִּים

הַזִּמְנִית הַזֶּה בְּעִמִּית
לְהַנְצִיחַ שְׁמוֹת כְּמַהְדוּרָה
הַחֲדָשָׁה וְהַמַּהְדוּרָת שֶׁל סִפְרֵי
לִימוּד הַזֹּהָר הַיּוֹמִי

ניתן להנציח שמות
להצלחה ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנכשרים לעילוי נשמתם

ולזכות בעוונותי נול
עשרות אלפי פיומי
הזוהר הקדוש

לְהַנְצִיחַ הַזֹּהָר הַיּוֹמִי
או הַנְצִיחַ חוֹדֶשׁ לִיסוּד מוֹלָא
בְּמַהְדוּרַת הַזֹּהָר הַיּוֹמִי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם בְּעִמִּית אִם סוֹמְכִים

הַתְּקַשְׁרוּ לְמוֹקֵד הַזֹּהָר בְּטֵלֶפּוֹן 9260